

כִּי לֹא נָחַש בַּיְעָקָב וְגַוּ. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא דְכָל חִילֵין
דְלַעַילָּא, וְכָל מִשְׁרִיּוֹן בְּלַהֲgo, לֹא יִדְעַי וְלֹא מִסְתְּפָלֵי
בְּגַמּוֹסָא דְמַלְכָא עַלְהָא, עַד דְשַׁאֲלֵי לְהַנִּי תְּרֵי יַעֲקָב
וַיִּשְׂרָאֵל. וְמַאי אָמֵרִי. מַה פְּעֵל אֵל. אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר, כָּל
הַנִּי מַלְיָין, כְּה אָמַר, וְהָוּ אָרִים קָלָא לְקַבְּלָה, וְלֹא יִדְעַ
מַאי הוּא, וְלֹא אָשְׁתַּמֵּעַ בָּר קָלִיה.

הָן עַם בְּלַבְיָא יְקוּם וְגַוּ, מַאן עַמָּא תְּקִיפָא כִּישָׁרָאֵל.
בְּשַׁעַתָּא דְאַתְגָּהֵיר צְפָרָא, קָם וּמַתְגָּבֵר כָּאֲרִיאָ,
לְפּוֹלְחָנָא דְמַאֲרִיהּוֹן, בְּכָמָה שִׁירִין, בְּכָמָה תּוֹשְׁבָהּן.
מִשְׁתְּדָלֵי בָּאוּרִיָּתָא כָּל יוֹמָא, וּבְלִילָה לֹא יִשְׁבֵב וְגַוּ. כֵּד
בְּעֵי בָּר גַּשׁ לְמִשְׁבֵב עַל עַרְסִיהָ, מַקְדֵּשׁ שְׁמָא עַלְהָא,
אָמְלֵיךְ לֵיהּ לְעַילָּא וְתַתָּא. כִּמָּה גַּרְדִּיבֵי גַּמּוֹסִין מַתְקַשְּׁרוֹן
קְמִיְּהָוּ, בְּשַׁעַתָּא דְפִתְחֵין פּוֹמְהָוּן עַל עַרְסִיהָוּ, בְּשַׁמָּעָ
יְשָׁרָאֵל. וּבְעָזָן רְחִמֵּי קְמִי מַלְכָא קְדִישָׁא, בְּכָמָה קְרָאֵי
הַרְחָמִי.

רַבִּי אָבָא אָמַר, הָן עַם בְּלַבְיָא יְקוּם. זָמִינֵין הָאֵי עַמָּא,
לְמִיקָם עַל כָּל עַמִּין עוֹבֵדִי כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת, פָּאֲרִיה
גִּיבֵר וְתִקְיָף, וַיִּתְרַמֵּי עַלְיָהּוּ. אֲרֻחֵיָהוּ דְכָל אֲרִיוֹותָא
לְמִשְׁבֵב עַל טְרִפְיָהָוּ, אָבֵל עַמָּא דָא לֹא יִשְׁבֵב, עַד יִאָכֵל
טְרֵף.

דָּבָר אַחֲר הָן עַם בְּלַבְיָא יְקוּם, לְקַרְבָּא קְרַבְנֵין וְעַלְוֹן

קמי מלכהון, על גבי מדבחה. ותאנא, בשעתא דקורבנא אתוקד על גבי מדבחה, והוא חמן דיוקנאה דחד אריה רביע על ההוא קרבנא, ואכילתיה.

ואמר רבי אבא, אוריא"ל מלאכा עלאה תורה, וחמאן ליה בדיוקנאה דאריה תקיפה, רביע על מדבחה, ואכילתלון לקרבניין. וכד ישראלי לא הו זפאיין כל בך, והוא חמאן דיוקנאה דחד בלבא חציפה רביע עלייה, כדיין הוא ידע ישראלי דבעין תשובה, וכדיין תייבן. לא ישכב וגו', אלין קרבניין דיליליא בגון עלוון. ודם חללים ישטה, דקדשה בריך הוא אגה קרבא דלהון על שנאייהון.

רבי אלעזר אמר, לא ישכב, מהו לא ישכב. אלא בכל ליליא וליליא, כד בר נש אהו אויל בפקודי דמאריה, לא (דף ר"א ע"ב) שכיב על ערסיה, עד דקטיל אלף ומאה ועשרים וחמש, מאיבונ זיין בישין, דשרין עמיה. רבי אבא אמר, אלף איבונ דستر שמאלא, דכתיב, (תהלים צא) יפול מצה אלף. כמה דכתיב, (תהלים קמט) יעלוז חסידים בכבוד וגו', (תהלים קמט) רוממות אל בגרונם וגו', לעשות נקמה וגו', הדא הוא דכתיב לא ישכב וגו'. ודא הוא לעשות בהם משפט וגו'.

אמր רבי חזקיה, לךלי תלת זמגין דהיא מחה

לאתנית, ואטעין לה בחרשו, אתברכון ישראל תלת זמגין. רבינו חייא אמר, לך ליה אתברכון ישראל תלת זמגין, דסלקין ישראל לאתחזאה קמי מלפאת קדיشا.

(במדבר כ"ג) וירא בלעם כי טוב בעני יי' וגוי, ולא הלה בפעם בפעם לקראת נחשים וגוי. Mai לקראת נחשים.

אמר רבינו יוסף, דהני תרין זמגין קדמאי, הוות איזיל בכל חרשוי, ובעה למילט ליישראל. כיון דחמא רעוטיה דקודשא בריך הוא, דאמר שיב אל בלק, דהא מלולך לא בעין בני. מלולא אוחרא זמין מהאי כה, כמה דכתיב וכה תדבר. כה תדבר, ולא אפת. כה תדבר, דשלטה על כל שליטין חרשין וקסמין ווינgin ביישין, דלא יכליין לאבאasha לבני. כדיין בעא לאסתכלא בהו, בעינה ביישא.

תא חזין, הא רשות כה אסתכל בהו ביישראל, הוות מסתכל באlein תרין דרגין יעקב ויישראל, לאבאasha לוין, או בהאי או בהאי בחרשו, בגין מה כל ברבן וברבן יעקב ויישראל אתבריכו. וירא בלעם כי טוב וגוי. כמה חמא חמא די בשעתא דאנפוי מלפאת נהירין, זיגין ביישין לא קיימי בקיומיהם, וכל חרשין וכל קסמין לא סלקאן בחרשייה.

תֵא חִזֵּי, בְּהַנִּי תְּרִי זָמָגִי כְּתִיב וַיִּקַּרְבָּן אֱלֹהִים. וַיִּקַּרְבָּן יְהָוָה בְּלֻעַם וְגֹוי. וְכִתְבָּן וְכָה תְּדַבֵּר. וְהַשְׁתָּא כִּיּוֹן דְּחַמָּא דְּהָא לֹא אֲשַׁתְּכָה רֹגֶזֶא, וְתַרְשֹׁוִי לֹא סְלָקִין, כְּדִין וְלֹא הַלְךָ כְּפֻעַם בְּפַעַם וְגֹוי. כִּיּוֹן דְּאָפְרִישׁ וְאַסְתַּלְקָן גְּרִמִּיה מְחַרְשֹׁוִי, שָׁאָרִי (ברוחא אחרא) בְּאַתְּעָרוֹתָא אַחֲרָא לְשִׁבְחָא לִישְׁרָאֵל. אָמַר רַבִּי יְהוָה, מַאי אַתְּעָרוֹתָא הָכָא. אָמַר לִיהְיָה, (روح אליהם ולא רוח ייִשְׂרָאֵל) אַתְּעָרוֹתָא דְּרוֹחָא חֲדָא מִסְטָרָא דְּשָׁמָאלָא, הַהוּא דְּאַתְּקָשְׁרוּ תְּחוֹתָיו אִינְיוֹן זִינְיוֹן וְחַרְשֵׁין דִּילְיָה.

אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר, הַכִּי אָוְלִיפְנָא, דְּאָפִילָו הַאִי זָמָנָא לֹא שְׁרִיא בֵּיהְיָה רֹוחָא דְּקוֹדְשָׁא. אָמַר לִיהְיָה רַבִּי יוֹסֵי, אֵי הַכִּי, הָא כְּתִיב וְתַהְיָה עַלְיוֹן רֹוחָא אֱלֹהִים, וּבָכֶל אִינְבוֹן זָמָנִין אַחֲרֵנִין לֹא כְּתִיב בְּהָוְה הַכִּי. אָמַר לִיהְיָה הַכִּי הָוָה. תֵא חִזֵּי, כְּתִיב (משליכב) טֹוב עֵין הָוָה יְבֹרֶךָ, וְהָא אַוְקְמוֹתָה אֶל תְּקָרֵי יְבֹרֶךָ. אֶלָּא יְבֹרֶךָ. וּבְלֻעַם הָוָה רֹעֵעַן, דְּלֹא אֲשַׁתְּכָה רֹעֵעַן בְּעַלְמָא כְּפֹוֹתִיהָ, דְּבָכֶל אֶתְרָה דְּהָוָה מִסְתַּפֵּל בְּעִיבוֹי, הָוָה מַתְלַטְּיָא.

וְעַל דָּא אָמַרוּ, הַאִי מָאן דְּאָעֶבֶר בְּרִיה בְּשׁוֹקָא, וּמִסְתַּפֵּי מְעִינָא בִּישָּׁא, יְחִפֵּי סְוִידָרָא עַל רִישִׁיהָ, בְּגִין דָּלָא יְכִיל עִינָא בִּישָּׁא לְשִׁלְטָה עַלְיהָ. אָוֹף הָכָא, כִּיּוֹן דְּחַמָּא בְּלֻעַם, דָּלָא יְכִיל בְּחַרְשֹׁוִי וּקְסָמוֹי לְאַבָּא שָׁא לִישְׁרָאֵל,

בְּעָא לְאִסְתַּכֵּל בָּהוּ בְּעִינָא בִּישָׁא, בגין דבכל אחר דהוה מסתכל בעינוי בישן, הוּה מטלטיא.
תָּא חֹזֵי מֵה רְעוּתֵיהֶ דִּילֵיהֶ לְקַבֵּלהָוָן דִּישָׁרְאָל, כתיב וישת אל המדבר פניו, בתרגומו, (ושוו (ס"א לקבלה עגלא) לעגלא די עבדו ישראל במדבר אפוה), **בְּגִינֵּן דִּיהָא לֵיהֶ סְטָר סִיוּעָא,** לאבאasha להו.

השׂתא חמִי מה כתיב, וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל. בעא לאסטכלא בהו בעינה בישא. ביה שעתא, אל מליא דאקדים לוֹן קודשא בריך הוּא אסotta, הוּה מאבד לוֹן באסטכלוֹתא דעינוֹ. ומאי אסotta יhab קודשא בריך הוּא ליישרָאָל בההיַה שעתא. דא הוּא דכתיב ותהי עליו רוח אלהים. ותהי עליו, על ישראל קאמור. כמאן דפריש סודרא על רישיה דיבוקא, בגין דלא ישלוט בהו עינוֹ.

כדין שארי ואמר, מה טוב אהליך יעקב. תא חזי, כל מאן דבעי לאסטכלא בעינה בישא, לא יכילד, אלא כד משבח ואוקיר לההוא מלאה, דבעי לאלטיא בעינה בישא. ומה ארחה. אמר, חמו כמה טבא דא. כמה יהה דא. בגין דישלוט ביה עינה בישא. אוף הכא אמר, מה טוב אהליך יעקב, כמה אינון יאן, כמה (דף ר"ב ע"א) אינון שפирן, כמה נטיען שפирן דאתבטען מנוייהו,

**דָמִין לְאִבּוֹן בְּטִיעָן דָבְטָע קֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הַוָּא בְּגַנְתָּא
דָעַדְנוּ יָאִין. מְאָן יִתְן, וְאַלְיָן (נ"א דָאַלְיָן) בְּטִיעָן אֲשַׁתְּכָחוּ
מְאִבּוֹן מִשְׁפְּנִי, דְבָהָג.**

(במדבר כ"ז) **יִזְלֵל מִים מְדֻלְּיוֹ וְגַוּ.** לְבָרֶנֶשׁ הַהְוָוּ לִיהְיָה יִדְן
שְׁפִירָן, יִאָן לְמַחְזֵי. אַעֲבָר חַד בָּר נְשָׁהָדָעַנָּא
בִּישָׁא, אַסְתָּכְלָל בְּאִבּוֹן יִדְן, נְקִיטָה בָהוּ, שָׁאָרִי לְשַׁבְּחָא,
אָמָר, כַּמָּה אִבּוֹן שְׁפִירָן, כַּמָּה אִבּוֹן יִאָן, חַמְוֹ אֲצַבְּעָן
מְגַזְּרָה דְשְׁפִירָוּ עַלְאָה. לְבָתָר אָמָר, מְאָן יִתְן יִדְן אַלְיָן
דְשְׁרָיִן בֵּין אַבְנֵין יִקְידְּרֵין, וּבְלַבּוֹשֵ׀י יִקְרֵר דָאַרְגּוֹנָא (ס"א
בְּבִיתָאִי וּבוּרָא בְּתִיבוֹתָא דִילְיָה) **בְּבִיתְתָּה לְאַשְׁתְּמַשָּׁא בָהוּ, וַיהֲוָן גְּנִיזָין
בְּתִיבוֹתָא דִילְיָה.**

**כֵּךְ בְּלָעָם, שְׁרֵי לְשַׁבְּחָא, מָה טָבוֹ אֲחַלְיָה, חַמְוֹ כַּמָּה
שְׁפִירָן, כַּמָּה יִאָן וּכְבוּ,** לְבָתָר אָמָר יִזְלֵל מִים מְדֻלְּיוֹ,
לֹא יִשְׂתַּפֵּח בְּטִיעָא שְׁפִירָא דָא, נְטִיעָא דָאָרְדִּיתָא, לְבָר
מְאִבּוֹן מִסְכְּנִין (דָלִינוּ, בְּלוּמָר מִסְכְּנִין) (נ"א מִשְׁפְּנִין), וּזְרָעוּ בְמִים
רַבִּים, **דָלָא יִסְגֵּי וְלֹא יִרְבֵּי רַוְחָא דְקֹדֵשׁ אֶ.**

**אָמָר לִיהְיָה קֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הַוָּא, רְשָׁע, לֹא יִכְלִין עִינֵיכֶיךָ
לְאַבָּאָשָׁא, הָא פְּרִיסָה דְקֹדֵשׁ אֶעֱלִיָּהוּ, כְּדִין
אָמָר, אֶל מוֹצִיאוֹ מִמְּצָרִים וְגַוּ, הָא לֹא יִכְלִין כָּל בְּנֵי
עַלְמָא לְאַבָּאָשָׁא לוֹן, דָהָא חִילָא תְּקִיפָא עַלְאָה אָחִיד
בָהוּ, וּמַאי אֵיהּוּ. אֶל מוֹצִיאוֹ מִמְּצָרִים. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא**

כתועפות ריאם לו, שלא יכול בר נש לאושיט ידיה עליה, מגו רומניה. ומדאשתח בזקיפו עלאה הכה, יאלל גוים צרייו וגוו. ולית מאן דיכיל לאבאasha לון. ואפילהו בזמנא שלא זקייה, לא יכלין, הדא הוा דכתיב כרע שכב. לא דחיל, בגין דاشתח גיבר פארוי וכלהיא, אפילהו פד אינון בגין עממייא, וכרע ושכב בגיןיהו, פארוי הוा ישתח בנמוסי אוריתא, באורתי אוריתא. (ואף על פי כן) שולטנותא אית להו במאיריהן, דאפילהו כל מלכיא דעלמא, לא יעקרון להו. פאריא דא פד שכיב על טרפהה, לא יכלין לאקמא ליה מביה, הדא הוा דכתיב כרע שכב פארוי וגוו.

אמר רבי אלעזר, לא אשתח בעלמא חפים לאבאasha, כבלעם רשייעא, הדא בקדמיתא הוּא אשתח במצרים, ועל ידו, קשירו מצראי עלייהו דישראל קשורא, שלא יפקון מעבודותהון לעלמיין. ודא הווא דאמר, מה אי יכול לאבאasha להו, הדא אנה עבדנא שלא יפקון מעמידתא דמצרים לעלמיין, אבל אל מוציאו, ממזרים ולקבליהן (נ"א ולקבליה) לא יכלין חפמים וחרשין דעלמא.

(במדבר כ"ד) ועתה הבני הולך לעמי וגוו' רבי יהודה פתח, (דברים כט) לא תסגיר עבד אל אדוניו וגוו' עמד ישב

בקרבך. כמה חביבין ملي דאוריתא. כמה חביבה אוריתא קמי קידשא בריך הוा. כמה חביבה אוריתא, דאורית לה קידשא בריך הוा לפגשת ישראל. תא חזוי, בשעתה די נפקו ממצרים. שמע בלבעם זהה חרשוי, וקסמוני, וכל אינון קשרין, לא סליקו בהו בישראל, שארי לגררא גרמיה, ולמירט רישיה. אזל לאינון טורי חשוכא, ומטא לגבי אינון שלשלאי דפרזלא.

וכך הוא ארחה דמאן דמטי גביהו, כיון דעל בר נש ברישוי טורייא, חמיה ליה עוזא"ל, ההוא דאקרי גלי עיגנים. מיד אמר לעז"א, כדי יבין קלא, ומתקבשין גביהו חווין רבבי דמתוקדז, וסחרין לוון. משדרי אונימטה זעירתא לך ליה דבר נש, ותנאה, כמוין שונגרא, היא, ורישיה כרישא דחויה, ותרין זגבין בה, וידהא ורגלהא זעירין. בר נש דחמי לה, חפי אנטפו, והוא מיתי חד קטורתא, מאוקидז דתרגגולא חורא, שדי באנפהה והיא אתית עמיה.

עד דמטי לגבי רישא דשלשלאי, והיא רישא דשלשלאי, בעין בארעה, ומטי עד תהומה. ותמן בתהומה. חד סמיך, והוא בעין בתהומה תפאה, ובהו אסמיד אתקשר רישא דשלשלאי. כד מטי בר נש לרישא דשלשלאה, בטש בה ג' זמגין, ואינון קראן ליה, כדי

כְּרֻעַ וְסָגִיד עַל בָּרְכֹּוִי, וְאַזְיל וְאַטִּים עִינּוֹי, עַד דְּמַטִּי גְּבִיִּהוּ. כְּדִין יִתְּבַּחֲר קְמִיִּהוּ, וְכֹל אַיִּנוֹן חֹווִין סְחִרְצִין לֵיהּ מְהֹאִי סְטֶרָא וּמְהֹאִי סְטֶרָא. פָּתָח עִינּוֹי, וְחַמְּיִי לוֹן, אַזְדָּעָעַ, וַנְפֵל עַל אַנְפֹוִי, וְסָגִיד לְקַבְּלִיִּהוּ.

לְבַתֵּר אַוְלֵפִין לֵיהּ חַרְשִׁין וְקָסְמִין, וַיִּתְּבַּחֲר גְּבִיִּהוּ (ד"ג ר"ב ע"ב) בְּ יּוֹמִין. כִּד מְטָא זְמָנָא לְמִיחָךְ לְאַרְחִיהָ, הַהִיא אָנוּגִימְתָּא, וְכֹל אַיִּנוֹן חֹווִין, אַזְלִין קְמִיהָ, עַד דְּנַפְּיִק מִן טּוֹרְיִיא, בֵּין הַהִיא חַשּׁוֹכָא תְּקִיפָּא.

וּבְלַעַם כִּד מְטָא גְּבִיִּהוּ, אַזְדָּע לוֹן מָלהּ, וְאַסְגָּר גְּרָמִיהָ בְּטוּרְיִיא עַמְּהוֹן. וּבְעָא לְקַטְרָגָא לוֹן, לְאַתָּבָא לוֹן לְמַצְרִים. וּקְוִידָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלִבְלָל וּקְלִקל כָּל חַכְמָתָא דְּעַלְמָא, וְכֹל חַרְשִׁין דְּעַלְמָא, דְּלָא יְכִילוּ לְקַרְבָּא בְּהַדִּיִּהוּ.

תָּא חֹזֵי, הַשְׁתָּא כִּיּוֹן דְּחַמָּא בְּלַעַם דְּלָא יְכִיל לְאַבָּא שָׂא לִיְשָׁרָאֵל, אַהֲדָר גְּרָמִיהָ, וְאַמְּלִיךְ לֵיהּ לְבָלָק, מָה דְּלָא בְּעָא מְגִיהָ, בְּגִין לְאַבָּא שָׂא לוֹן. וְעִיטָּא דִילִיהָ הָוּה בְּאַיִּנוֹן נוֹקְבִּי דְּמַדִּין דְּאַיִּנוֹן שְׁפִירָן, וְאַלְמָלָא דְּאָמָר לֵיהּ מְשָׁה, לֹא הָוִינָא יָדָע, דְּכַתְּבִיב, (בָּמְדִבְרָלָא) הָن הַבָּה הִיא לְבָנִי יִשְׂרָאֵל בְּדִבְרָ בְּלַעַם.

כִּיּוֹן דְּחַמָּא קְוִידָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא עִיטָּא דִילִיהָ, אָמָר, הָא וְדָאִי גְּרָמָה בְּעִיטָּה יְפֹול. מָה עַבְדָּ, הַהִיא חִילָּא

דְּשַׁלֵּט עַל כָּל חֶרְשִׁין, אֲחֵמִי לֵיה סֻפָּא דְכָלָא. וְכֵי אֵיתָ
לְהוּ רְשׁוֹתָא לְזִמְן רְחִיקָה. אָמֵר רְبִי יְצָחָק, עִינָּא חַמָּא,
וּמְלִין אַתְּמָרוּ מִהְהֹוא דְקָאִים עַלְיָה, וְהָא אַוְקָמוֹה. וַיְשָׁא
מַשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר. מַאן דְּאֵיתָ לֵיה לְמִימָר. מַאי טַעַמָּא. בְּגִין
דְלָא יַתְקִיְמָוּן מְלִין דְגַעַלָּא, בְּרַעֲוָתָא עַלָּא, (ס"א וּבְגִין
הַיְתְּקִיְמָוּן מְלִין דְלָעַילָא) בְּדַעַתָּא עַלָּא בָּאוּרִיתָא.

(במדבר כ"ד) אַרְאָנוּ וְלֹא עֲתָה, דְהָא מְלִין אַלְיָן מִבְּיִיחָיו
אַתְקִיְמָוּ בְּהַהֹוא זָמָנָא, וּמִבְּיִיחָיו לְבַתָּר, וּמִבְּיִיחָיו
בְּזָמָנָא דְמַלְכָא מִשְׁיחָא. (מה שחשר כאן נמצא בזוהר חדש דף ס"ח ע"א
ע"ש) תָּגֵן, זָמָן קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַבְנֵי יְרוּשָׁלָם,
וְלֹא חֹזֵא חֹד כְּכָבָא קְבִיעָא, מַנְצָא בְּעֵד רְהַטִּין, וּבְעֵד
זִיקְיָן גְּהַרְיָן מִבְּיָה בְּאַמְצָעָות רְקִיעָה, וַיְשַׁתְּאַלְוָן בֵּיתָה עַ
כְּבִין אַחֲרָבִין, וַיְהָא בְּהֵיר וְלֹהִיט עַיְוםִין.

וּבְיוֹמָא שְׁתִיתָהָה, יַתְחַזֵּי בְּכָ"ה יוֹמִין לִירָחָא שְׁתִיתָהָה,
וַיַּתְכִּנֵּשׁ בְּיוֹמָא שְׁבִיעָה, לְסֹוף עַיְוםִין, יוֹמָא
קְדֻמָּה יַתְחַזֵּי בְּקָרְתָּא (ח"א) דְרוֹמָא. וְהַהֹוא יוֹמָא יַנְפְּלוֹן
ג', שׂוֹרֵין עַלְעַלִין מִהְהֹיא קָרְתָּא דְרוֹמָי, וְהַיכְלָא רְבָרְבָא
יַנְפּוֹל, וְשַׁלִּיטָא דְהַהֹיא קָרְתָּא יִמּוֹת. בְּדַיִן יַתְפַּשֵּׁט הַהֹוא
כְּכָבָא לְאַתְחֹזָה בְּעַלְמָא. וּבְהַהֹוא זָמָן יַתְעַרְוּן קָרְבָּין
תַּקְיִפְיָן בְּעַלְמָא, לְכָל ד' סְטְרִין, וּמְהַיְמָנוֹתָא לֹא יַשְׁתַּבְחַ
בִּינִיָּהוּ.

ובאמצעות עלמא, כד יתגביר ההוא ככבא, באמצעות רקיעא. קיום מלפआ חד רב ושליט בעלמא, ויתגאה רוחיה על כל מלכין, ויתער קרבין בתרין סטרין, ויתגבר עליהו.

וביום דיתברי (ס"א דיתפסי) ככבא, יודען ארעה קדיشا מה מיין, שחרגיה אתר דתוה ב' מקדשא. ומרתא חדא מן תחות ארעה יתגלי. ומה היא מורתא יפיק אשא תקיפה לאקדא עלמא. ומה היא מורתא יסגי חד עופא (ס"א ענפה), רברבא עלאה, דישלוט בכל עלמא, וליה אתייב מלכита. וקדיש עליובין יתכנסון גביה. וכדין יתגלי מלכא משיחא בכל עלמא, וליה אתייב מלכotta.

ובני עלמא בשעתה דיתגלי, יהונ משתכחין בעקתה בתרע עקתה. ושנאיהון דישראל יתגברון, כדין יתער רוחא דמשיחא עליהו, וישיצי לאדום חייבא, וכל ארעה דשער יוקיד בנורא. כדין כתיב, וישראל עושה חיל. הדא הוא דכתיב, והיה אדום ירצה והיה ירשה שער אויביו. אויביו דישראל. וכדין וישראל עושה חיל. ובזה הוא זמנה, קיים קידשא בריך הוא למתיא דעםיה, ויתגשי מגהון מיתה, הדא הוא דכתיב, (חלהים קיח) ימין יי' עשה חיל. לא אמות כי אחיה. וכתיב (עובדיה א)

יעלו מושיעים וגו'. וכדין (זכריה יד) והיה יי' למלך.
 אמר רבי אבא, מי דכתיב, (ישעה נה) כי בשמחה תצאו
 וגו'. אלא פד יפקון ישראל מן גלותא, שכינתא
 נפקא עמהון, ועמה יפקון. הדא הוा דכתיב, (ישעה נה) כי
 בשמחה תצאו. שנון דא קידשא בריך הוा. רבי יצחק
 אמר דא צדיק. הדא הוा דכתיב, (ישעה נה) שנון ושמחה
 מציא בה.

אמר רבי שמעון, צדיק שנון אקרי. ומן יומא דכנסת
 ישראל נפלת בגלותא. אתמנעו ברבן מלנחתא
 לעלמא מהאי צדיק. בההוא זמנה מה כתיב, (ישעה יב)
 ושאבתם מים בשנון, דא צדיק. ממיעיני היישועה,
 אלין אבא ואמא. דבר אחר, אלין בץ' ח' והו' ד. וכלא
 מבועי נביין עמייקן. כדין (ישעה יב) ואמרת ביום ההוא
 אויך יי' וגו', (ישעה יב) צהלי ורבבי ישבת ציון וגו'.
 ברוך יי' לעולם אמן ואמן. מלאך יי' לעולם אמן ואמן.

פרק ה' זהדר

(במדבר כ"ה) וידבר יי' אל משה לאמר, פנחים בן אלעזר וגו',
 רבי אלעזר פתח ואמר, (משליא) שמע בני מוסר
 אביך ולא תטוש תורה אמך. (יחרו פ"ה ע"א) שמע בני מוסר
 אביך, דא קידשא בריך הוा. ולא תטוש תורה אמך,

יעלו מושיעים וגו'. וכדין (זכריה יד) והיה יי' למלך.
 אמר רבי אבא, מי דכתיב, (ישעה נה) כי בשמחה תצאו
 וגו'. אלא פד יפקון ישראל מן גלותא, שכינתא
 נפקא עמהון, ועמה יפקון. הדא הוा דכתיב, (ישעה נה) כי
 בשמחה תצאו. שנון דא קידשא בריך הוा. רבי יצחק
 אמר דא צדיק. הדא הוा דכתיב, (ישעה נה) שנון ושמחה
 מציא בה.

אמר רבי שמעון, צדיק שנון אקרי. ומן יומא דכנסת
 ישראל נפלת בגלותא. אתמנעו ברבן מלנחתא
 לעלמא מהאי צדיק. בההוא זמנה מה כתיב, (ישעה יב)
 ושאבתם מים בשנון, דא צדיק. ממיעיני היישועה,
 אלין אבא ואמא. דבר אחר, אלין בץ' ח' והו' ד. וכלא
 מבועי נביין עמיון. כדין (ישעה יב) ואמרת ביום ההוא
 אויך יי' וגו', (ישעה יב) צהלי ורבבי ישבת ציון וגו'.
 ברוך יי' לעולם אמן ואמן. מלאך יי' לעולם אמן ואמן.

פרק ה' זהדר

(במדבר כ"ה) וידבר יי' אל משה לאמר, פנחים בן אלעזר וגו',
 רבי אלעזר פתח ואמר, (משליא) שמע בני מוסר
 אביך ולא תטוש תורה אמך. (יחרו פ"ה ע"א) שמע בני מוסר
 אביך, דא קידשא בריך הוा. ולא תטוש תורה אמך,

דא בְּגַתָּה יִשְׂרָאֵל. מַאי מִסְרָא אֲבִיךָ, מִסְרָא, דָא אָוֹרִיִּתָּא,
דָאִית בָּה כִּמֶּה תּוֹכְחֵין, כִּמֶּה עֲזֵבְשֵׁין. כִּמֶּה דָאָפָ אָמָר,
(משלו) מִוסְרָא יְיָ בְּנֵי אֶל תְּמָאָס וְאֶל תְּקוֹץ בְּתוֹכְחָתוֹ.

וּבְגַיִן הַכָּל מִאן דָאַשְׁתָּדֵל בְּאוֹרִיִּתָּא בְּהָאִי עַלְמָא, זָכֵי
דִּיפְתָּחֵון לִיה כִּמֶּה תְּרֵעֵין לְהָהּוּא עַלְמָא, כִּמֶּה
בְּהָוֹרִין. בְּשַׁעַתָּא דִּינְפּוֹק מַהְאִי עַלְמָא, הִיא אַקְדִּימָת
קְמִיהָ, וְאַזְלָא לְכָל גְּטוּרִי תְּרֵעֵין, מְכֻרָּזָת וְאוֹמֶרֶת, (ישעה
כו) פְּתַחְיוֹ שְׁעָרִים וְיָבָא גּוֹי צְדִיק. אַתְקִינוּ בְּרִסְיָין לְפָלְנִיא
עַבְדָּא דְמַלְפָא. דְלִית חָדוֹ לְקוֹדֵשָׁא בָּרֵיךְ הוּא אַלְאָ מִאן
דָאַשְׁתָּדֵל בְּאוֹרִיִּתָּא, כֵּל שְׁבֵן בְּרֵגֶל נְשָׁדֵט עַר בְּלִילִיא
לְאַשְׁתָּדֵלָא בְּאוֹרִיִּתָּא, דְהָא כֵּל צְדִיקִיא דְבָגְנָתָא
דְעַדּוֹ, צִיְתִין לְקָלִיהָ, וּקוֹדֵשָׁא בָּרֵיךְ הוּא מְשֻׁתְּכָה
בִּינְיִיהָ, כִּמֶּה דָאָוקְמִיהָ (שיר השירים ח) הַיּוֹשֵׁבָת בְּגַבִּים
חֶבְרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלֶךָ הַשְׁמִיעִינִי.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמָר הָאִי קָרָא רַזְאָ דְּחַכְמָתָא אִית בֵּיהָ.
הַיּוֹשֵׁבָת בְּגַבִּים, דָא בְּגַתָּה יִשְׂרָאֵל, דָאִיהִי בְּגַלוֹתָא
עִם יִשְׂרָאֵל, וְאַזְלָא עַמְהֹן בְּעַקְתִּיהָ. חֶבְרִים מִקְשִׁיבִים
לְקוֹלֶךָ, מִשְׁרִין עַלְאַיִן. בְּלָהָיְ צִיְתִין לְקוֹלֶךָ, לְקוֹל
תוֹשְׁבָתָה בְּגַלוֹתָא. הַשְׁמִיעִינִי, כִּמֶּה דָאָת אָמָר (שיר השירים
ב) הַרְאִינִי אֶת מַרְאֵיךְ הַשְׁמִיעִינִי אֶת קוֹלֶךָ. הַשְׁמִיעִינִי,
קָלָא דָאִינּוֹن חֶבְרִיא דְמִשְׁתָּדֵלי בְּאוֹרִיִּתָּא דְהָא לִית

תושבְּחַתָּא קְמָאִי, כְּאֵנוֹ דְּמִשְׁתְּדָלִי בְּאוֹרִיִּתָּא.
אמֶר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, כְּבִיכּוֹל, כֹּל אֵנוֹ דְּזַפְּאָן לְאַשְׁתְּדָלָא
בְּאוֹרִיִּתָּא, וּמְפָד פְּלִיגְלִילִיא, וְאֲתִינְעַמְּטַרְוְגִּינִּיתָא
פְּדַנְהִיר יְמָמָא, לְקַבְּלָא אַנְפִּי מְלָכָא, אַתְקִיפְתִּין
בְּשִׁכְנַתָּא. וְלֹא עוֹד, אַלְאָדְשָׁרְיָא בְּיהָ חֹוט שֶׁל חָסֶד,
פְּמָה דְּאָזְקִימָנָא.

תָּא חִזִּי, כֹּל מָאוֹ דְּזַבְּיִ לְאַתְחָרְבָּשְׁכִינְתָּא, יְסַתְּמֵר
גְּרָמוּהִי מְאֵנוֹן מְלִין דְּאַחִידָן לְקַבְּלָה. פָּגּוֹן מָאוֹן.
אֵינוֹן דָּלָא מְשָׁקָרִי בְּאַת קְדִישָׁא, כָּגּוֹן בַּת אֵל נְכָר. וְכֹל
מָאוֹן דְּגַנְטִיר גְּרָמִיהָ, כְּבִיכּוֹל כְּנַסְתָּה יִשְׂרָאֵל אַחִידָא בְּיהָ,
וּנְטָרָא לְיהָ, וְהִיא אַקְדִּימָת לְיהָ שָׁלָם. וְכֹל שְׁבָן אֵי זָכִי
וְקָבִי לְהָאִי.

וְאָמֶר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, אַתְחִזְיָין יִשְׂרָאֵל לְאַשְׁתְּצָהָה בְּהַהְוָא
שְׁעַתָּא, בֵּר דְּאַקְדִּים פְּנַחַס לְהָאִי עַזְבָּדָא, וְשַׁכִּיד
רוֹגְזָא. הְדָא הוּא דְכִתְבָּב, פְּנַחַס בֵּן אַלְעֹזֵר בֵּן אַהֲרֹן הַפְּתָן
הַשִּׁיב וְגוֹ. דָבָר אַחֲרָ, פְּנַחַס בֵּן אַלְעֹזֵר וְגוֹ. אָמֶר רַבִּי
שְׁמֻעוֹן, בֵּן פָּרִי זָמְנִי, לְאַשְׁלֵמָא אוֹזְבָּדָא (נ"א עַזְבָּדָא) קָא
אַתִּי.

אָמֶר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, הָאִי בֵּר נְשַׁדְנְטִיל גְּלָגְולָא דְגַשְׁמַתָּא,
וְלֹא זָכִי דִּיתְתַּקְנָה בְּיהָ, בְּאַילְוִי מְשָׁקָר בְּקוּשְׁטָא
דְמַלְכָא. וְאֵנוֹ קְרִיבָא עַלְיהָ הָאִי קְרָא (וַיָּקֹרְאָה) אוֹ מֵצָא

אֲבִידָה וּכְחַשׁ בָּה וּנְשַׁבֵּעַ עַל שְׁקָר. וּכְחַשׁ בָּה, טָב לַיהְיָה דְלֹא אֲבָרִי.

תַּגִּיבֵן צְדִיק גָּמָор, אַיִנוּ נְדַחָה. וַצְדִיק שַׁאֲיִנוּ גָמָор, נְדַחָה. מַאֲן הוּא צְדִיק גָמָор, וַמַּאֲן הוּא צְדִיק שַׁאֲיִנוּ גָמָор, וּכְיֵמֶן דְלֹא שְׁלִים בְמַלְוִי, צְדִיק אֲקָרִי. אֶלָּא, צְדִיק גָמָор, יְדִיעָה, הַהָא לֹא נְטִיל גְלָגָולין עֲקִימִין, וּבְאֲחַסְנָתְיהָ בְנֵי בְנִין, וְאֲתָקִין שָׂורִין, וְחַצְבָּבִירִין, וּנְטַע אִילְגִּין.

צְדִיק שַׁאֲיִנוּ גָמָор, דְבָנֵי בְנִין בְאֲחַסְנָתְא אַחֲרָא, חַפֵּר בָה בְּבִירִין, וְאַעֲדָר, הַא אֲתָקִין אֲבָנִי סְוִדָּא כְמַלְקָדְמִין, וְאַעֲמֵל בָה, וְלֹא יְדַע אֵי אַשְׁתָּאָר דִילִיה. מְסֻטָּרָא דִילִיה, טָב וַצְדִיק אֲקָרִי. וּמְסֻטָּרָא דַהֲהָוָא אֲחַסְנָתְא, לֹאו הַכִּי.

לְבָר נְשׁ דְבָנֵי בְנִין שְׁפִירָן, יָאָן לְמַחְזֵי, אַסְתַּכְלֵב בְּיִסְוָדָא, וְחַמֵּי לֵיהְ שְׁקִיעָה עֲקִימָא מִכְל סְטָרִין. הַא בְנִינָא לֹא שְׁלִים, עַד דְסַתֵּר לֵיה, וְאֲתָקִין לֵיה כְמַלְקָדְמִין. מְסֻטָּרָא דַהֲהָוָא בְנִינָא דִילִיה, אַשְׁתָּכָח טָב וְשְׁפִיר. (דף ר' י"ג ע"ב) מְסֻטָּרָא דִיסְוָדָא, בִּישׁ וְעֲקִים. וּבָגִין כֵּה, לֹא אֲקָרִי עַוְדָא שְׁלִים, לֹא אֲקָרִי בְנִינָא שְׁלִים. בָגִין כֵּה צְדִיק שַׁאֲיִנוּ גָמָор אֲקָרִי, וּנְדַחָה. וּעַל דָא (הבקוק א) כְבָלְעַ רְשָׁע צְדִיק מִמְפָגָן.